

ת"פ 41327/08/18 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד צברי בן חדר קנדיל

בית משפט השלום בבאר שבע

ל' תשרי תש"פ
29 אוקטובר 2019

ת"פ 41327-08-18 מדינת ישראל נ' קנדיל (עציר)

לפני המאשימה	כב' השופט רון סולקין
נגד הנאשם	צברי בן חדר קנדיל
	ע"י ב"כ עו"ד יחיא סעדה
	מדינת ישראל - פמ"ד
	ע"י ב"כ מתמחה רפאל אביב

גזר דין

הנאשם שלפני, נותן את הדין בגין 20 עבירות של פעולה אסורה ברכוש טרור, בניגוד לסעיף 32(א)(1) ו-(3) לחוק המאבק בטרור, תשע"ב - 2016, 18 עבירות של פעולה בניגוד לאיסור הלבנת הון, בניגוד לסעיף 30(ב)(1) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס - 2000; 18 עבירות שענין הפרעה לעובד ציבור, בניגוד לסעיף 288א(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעובדות ובעבירות שבכתב האישום המתוקן, אשר תפורטנה להלן.

האישום הראשון

על פי העובדות המפורטות באישום הראשון בכתב האישום המתוקן, בהיות הנאשם תושב אזור חבל עזה, המחזיק בהיתר כניסה לישראל למטרות סחר (להלן: "היתר סוחר"), נעתר לפנייתו של אחר, פעיל בכיר בחמאס בשם סופיאן זבדה (להלן: "זבדה"), להעביר כרטיסי "סים" לטלפון סלולרי לרצועת עזה. במסגרת זו, קישר אותו זבדה בין הנאשם לבין אחר, המכונה "אבו חליל", אשר, בעת היות הנאשם בשטחי ישראל לרגל עסקיו, מסר לידיו, במספר הזדמנויות, כרטיסי "סים", בהיקף של כ- 9,000 פריטים והנאשם העבירם לידי אותו זבדה ברצועת עזה, תמורת סך בן 150 עד 300 ₪ בגין כל כרטיס "סים".

העבירה נושא אישום זה נעברה, על פי הטענה, בחודש יולי 2018.

האישום השני

על פי עובדות האישום השני בכתב האישום המתוקן, בין החודשים אפריל עד יוני 2018, פנה אותו זבדה לנאשם וביקש סיוע בהעברת כרטיסי אשראי מאזור חבל עזה לתחומי ישראל, על מנת שניתן יהיה למשוך, באמצעותם, כספים ולהעבירם לפעילי חמאס. במסגרת זו, הגיע זבדה ארבע פעמים שונות, לביתו של הנאשם, ומסר לו, בכל פעם מספר כרטיסי אשראי (שניים או שלושה כרטיסים) אותם נתבקש הנאשם להעביר לאחרים, תושבי אזור יהודה ושומרון. הנאשם עשה כן, בין בעצמו ובין באמצעות שליחים אחרים מטעמו.

האישום השלישי

על פי עובדות האישום השלישי בכתב האישום המתוקן, העביר הנאשם, בין החודשים ינואר עד יולי 2018, במהלך 18 הזדמנויות שונות, כספים, במזומן, בש"ח או בדולר ארה"ב, מאותו זבדה לתחומי ישראל, בכל פעם בסכומים של כמה עשרות אלפי ₪ ובחלק מהמקרים ביחד עם מאות דולר ארה"ב, בידעו כי בכספים אלה אמור להירכש טובין לטובת ארגון חמאס וכאשר הנאשם מדווח בכזב, כי אינו מעביר כספים אלה בעבור אחר. הסכום הכולל של הכספים שהועברו - 543,350 ₪ וכן 6,640 דולר ארה"ב.

יצוין, כי כתב האישום תוקן, באופן בו נתווסף האישום השלישי, בעקבות מסמכים, אשר הגיעו לעיון הצדדים לאחר הגשת בקשה לגילוי חומר חקירה מטעם ההגנה. בשל עובדה זו, התנגדה ההגנה לתיקון המבוקש ולאחר שמיעת טענות הצדדים - התיר בית המשפט תיקון כתב האישום (ראו החלטה מפורטת בפר' מיום 10.03.19).

כאמור, הנאשם הורשע בעבירות נושא כתב האישום המתוקן, במסגרת הכרעת הדין שניתנה ביום 5.5.2019.

ראיות לעונש

מי מהצדדים לא הגיש ראיות לענין העונש.

טענות הצדדים

התביעה טענה לעונש בכתב והשלימה טיעוניה על פה.

התביעה טענה כי העבירות אותן ביצע הנאשם פוגעות בערכים של הגנה של שלום הציבור ובטחון המדינה וכן פוגעות

ביכולת המדינה לפקח על תנועות הון.

התביעה הדגישה, כי הנאשם פעל בניגוד לחוק המאבק בטרור ולמטרותיו, שהן, בין היתר, גדיעת עורק הזרמת הכספים ומימון הארגון, המזין ארגונים מסוג זה.

התביעה הוסיפה, כי המחוקק התייחס בחומרה לצד הכלכלי של מימון הטרור וקובע עונש מאסר מירבי אשר הנו גבוה יותר מהעונש על חברות בארגון טרוריסטי וכן קנס בשיעור אשר הנו פי עשר מהקנס הבסיסי שבחוק העונשין.

התביעה טענה, כי על אף שמדובר בפעילות "אזרחית" לכאורה, וכי הנאשם אינו "דמות פח"עית מובהקת" הרי משמש מקור גם להיבטים הצבאיים בפעילותו של הארגון.

התביעה בקשה לייחס חשיבות לתכנון שקדם לביצוע העבירה. הנאשם יצר קשר עם זבדה באמצעות טלפון מיוחד על מנת להקשות על רשויות המודיעין של מדינת ישראל ולהתחקות אחר פעולותיו, קיבל הנחיות באשר לדרך בה העביר את כרטיסי הסיים במעבר "ארז", מילא את טפסי המכס באופן שהיה בו כדי להטעות את רשויות המדינה.

עוד הוסיפה התביעה, כי חלקו של הנאשם בעבירות מרכזי, שהרי ליתר המעורבים - פעילי הטרור - לא היתה אפשרות לצאת את אזור חבל עזה.

התביעה סבורה, כי העברת כרטיסי ה"סיים" בכמויות גדולות לפעילי טרור, יש בה כדי לסייע למאמץ המלחמתי של ארגון, ששם לו למטרה להשמיד את מדינת ישראל.

עוד הוסיפה התביעה, כי האינטרס של הנאשם היה כלכלי גרידא (זאת נאמר במפורש על ידו), וכי אין בסיס לטענות, שהיתה סיבה אחרת שהובילה את הנאשם לביצוע המעשים.

לאור כך, שהעבירה נעברה למען בצע כסף, ביקשה המאשימה לתת משקל גדול יותר לשיקולי ההרתעה.

התביעה ביקשה להדגיש, כי הנאשם עבר העבירות כאשר הוא אווז בהיתר כניסה לישראל לצרכי מסחר, היתר אשר ניתן במשורה, ליחידי סגולה מתושבי רצועת עזה, אשר זוכים לאמונם של רשויות הבטחון במדינת ישראל.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה - ציינה המאשימה, כי נוכח חומרת העבירות, מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם באישום הראשון - נע בין 3 ל-5 שנים מאסר בפועל; מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם באישום השני - נע בין 3 ל-5 שנים מאסר בפועל; מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם באישום השלישי - נע בין 4 ל-6 שנים מאסר בפועל.

לסיכום, טענה המאשימה, כי העונש ההולם את מעשי הנאשם בשלושת האישומים בפרשה אחת הוא במתחם כולל,

שנע בין 6 ל-8 שנים מאסר בפועל, ועתרה להטיל על הנאשם עונש ברף הבינוני גבוה של המתחם, היינו - 7 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס משמעותי ומרתיע.

התביעה סבורה, כי אין להתחשב בנסיבות אשר אינן נוגעות לביצוע העבירה, בכללן - נתוני האישיים של הנאשם.

ההגנה טענה, כי אין לזקוף לחובת הנאשם העובדה, כי ניהל משפטו, שכן, לטענתה, הודה הנאשם בעובדות כתב האישום והמשפט נוהל רק בענין הפן המשפטי והמשמעות המשפטית של מעשיו של הנאשם. לפיכך, ניהול המשפט על ידי הנאשם לא גרם לבזבז משאב יקר של בית המשפט, אלא הדבר נעשה בצורה יעילה ותמציתית.

ההגנה טענה, כי מעשיו של הנאשם אינם כאלה, שהיה בהם פגיעה מובהקת בבטחון המדינה והנאשם אף הועמד לדין בגין עבירה, שהמחוקק הסתפק, בנוגע לה, בהוכחת יסוד נפשי ברמה של קלות דעת, או לכל היותר שוויון נפש לתוצאות המעשים.

ההגנה הדגישה, כי הגורם ששולט ברצועת עזה הוא ארגון החמאס, אשר לא עלה לשלטון בצורה דמוקרטית (יצוין, הטענה אינה מדויקת מבחינה עובדתית) ובשטח מתנהל כדיקטטורה, אשר מטבע הדברים תושבי הרצועה מחויבים לו בצורה כזו או.

עוד הוסיפה ההגנה, כי גם אם כרטיסי ה"סים" יגיעו לאנשי חמאס, אין הדבר מעיד בהכרח, כי השימוש בהם יביא לפגיעה בבטחון המדינה, וכי יתכן כי מטרת הזמנתם היתה משיקול כלכלי.

ההגנה טענה, כי הנאשם בסך הכל עבד כשליח וכי הזהות הספציפית של מי שאליו הגיעו הכרטיסים אינה ידועה.

ההגנה טענה, לענין האישום השלישי, כי אי חקירת האנשים אליהם היה מיועד הכסף המוברח, מהווה מחדל, המביא לכדי אכיפה בררנית, ומן הדין שיביא להקלה בענשו של הנאשם (אם לא הביא לזיכוי)..

ההגנה פירטה בנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם - כבן 57, אב ל-5 ילדים וללא כל עבר פלילי.

לטענת ההגנה, מתחם העונש לו טענה התביעה אינו הולם, בהעדר כוונה פלילית לפגוע בבטחון המדינה ולפיכך מבקשת ההגנה, כי המתחם יהיה נמוך מזה המבוקש על ידי התביעה.

בדברו האחרון מסר הנאשם, כי טעה שלא במתכוון, ביקש רחמנות והוסיף כי: "זה העם שלנו, המדינה שלנו, אני לא יכול לחשוב לפגוע בה". הנאשם סיפר, כי חי במדינת ישראל, מתפרנס ממדינת ישראל. עוד ציין, כי הנו נשוי ואב ל-6 ילדים.

דין והכרעה

העבירות שעבר הנאשם חמורות.

במעשיו, פגע הנאשם בערכים מוגנים של הצורך בשמירה על ביטחון המדינה, אזרחי המדינה וחיילי צבא הגנה לישראל, מפני פגיעתו של ארגון הטרור המתכנן "חמאס", אשר אינו משלים עם קיומה של מדינת ישראל ופועל, ללא לאות, כדי לממש את מטרותיו - השמדת המדינה ופגיעה באזרחיה ובתושביה.

עוד עלולים מעשים, כדוגמת מעשיו של הנאשם, ליצור הכבדה נוספת על אספקת סחורה וטובין המיועדים לתושבי רצועת עזה, לצורך קיום שגרת חיים נורמלית, חרף המציאות הבטחונית הקשה.

המאבק בארגוני הטרור אינו מתמצה בפגיעה לוחמתית באנשיהם, אלא ראש הנחש הוא התשתית האזרחית - כלכלית של אותם ארגונים, לעתים מורכבת מחלקים בארגון, הנחזים לעסוק בענינים אזרחיים. בטווח ארוך - זו התשתית המאפשרת את פעילותם ופגיעה בה - אינה בעלת חשיבות פחותה מפגיעה בתשתית הלוחמתית של הארגון.

תשתית זו בנויה דווקא על גורמים אזרחיים, המסייעים לפעילות הארגון.

ראו, לענין זה, פסק הדין ע.פ. 3827/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

החיים בצל איומי הטרור הפכו בעידן הנוכחי למציאות גלובלית. החשש ממחיר הדמים שגובות פעולות טרור אינו עוד נחלתם של אזורים ומדינות הנתונים לסכסוכים ממוקדים אלא הוא קיים כאיום ממשי ומוחשי על חייהם של מיליונים בכל היבשות, בכל קצווי תבל. המאבק בטרור הפך לאתגר עולמי, הטרור הפך לאויבה של תפישת העולם הדמוקרטית ששמה לה למטרה את הבטחת חירויות האדם והאזרח - את הזכות לחיים, את השוויון ואת כבוד האדם, את חופש הדת וחירויות נוספות שאינן מתיישבות עם תפישת העולם בהן אווזים על פי רוב ארגוני הטרור.

הטרור בעידן הנוכחי מתאפיין לא רק בהיותו גלובלי, אלא גם בתחכום רב, לעיתים במבנה ארגוני מסועף, בפעילות שאינה ספורדית, נקודתית, אלא פעילות ארגונית שיטתית שלצורכה מוקמות תשתיות נרחבות שיאפשרו אימונים, איסוף מודיעין וביצוע פעילות מבצעית, הכל תוך שימוש בטכנולוגיות מתקדמות ועל מנת לייצר פעולות טרור שיגבו מחיר כבד. לפעילות זו יש להוסיף כי יותר ויותר אנו עדים לכך שארגוני הטרור משקיעים זמן, מחשבה ומשאבים בפעילות הסברתית ותקשורתית, כמו גם בפעילות בעלת אופי אזרחי, דוגמת פעילות בתחום הסוציאלי וההומניטרי, על מנת ליצור בסיס תמיכה רחב ככל הניתן בקרב האוכלוסייה שבשמה פועל לכאורה ארגון הטרור ולעודד גיוס פעילים נוספים מתוך אוכלוסייה זו. פעילות נרחבת זו של ארגוני הטרור מותנית בראש ובראשונה בקיומה של תשתית כלכלית איתנה ומבוססת ושימוש במערכות פיננסיות שיעמדו לרשות ארגוני הטרור למימון פעילותם (וראו: אלכס אברבוך "המאבק במימון הטרור בישראל - היבטים משפטיים" משפט וצבא 17 (התשס"ד) 183, 186-187. להלן: אברבוך).

על רקע זה הפנימה הקהילה הבינלאומית בשנים האחרונות את חשיבות התאמת הכלים למאבק בטרור לאופיו העדכני של הטרור העולמי. ההכרה בכך שתשתית כלכלית מבוססת היא בבחינת צינור חמצן עבור גופי הטרור הובילה להפניית מאמצים לפגיעה בתשתית כלכלית זו, על ידי שימוש בכלים משפטיים שונים.

...

ישראל ניצבת בחזית המאבק בטרור. מאבק זה, כפי שכבר הובהר, אינו כמאבק במפגעים ומשלחיהם בלבד, אלא הוא מופנה נגד כל מי שמשמן בצורה זו או אחרת את גלגלי הטרור. אכן, כל רמה מרמות הפעילות של ארגוני הטרור, כל חוליה מחוליות שרשרת המוות, כפי שכינה זאת בית המשפט המחוזי, צריכה למצוא מענה משפטי הולם במסגרת המלחמה בטרור. במאמרו טוען אברבוך כי הפעילות התומכת בארגוני הטרור כשלעצמה אינה מהווה סכנה מיידי וישירה לביטחון המדינה או לשלום הציבור, מאחר שמדובר בפעילות בעלת אופי אזרחי-פיננסי, אך חשיבות הגורמים הממנים את מערך הטרור ואלו המסייעים להם לצורך אפשרות תפקודו של ארגון הטרור מקרינה על החומרה המרבית שיש לייחס לפעילות זו ולהכרה בה כאחת מאבני היסוד של הטרור.

משנה חומרה לעבירות מסוג זה, כאשר נעברות על ידי מי שניתן בו אמון מטעם רשויות המדינה, וכתוצאה מאמון זה - נהנה מגישה פתוחה לשטחי המדינה ולגורמים שונים בתוכה ומאפשרויות תנועה כמעט בלתי מוגבלות..

פעילותו של ארגון הטרור דורשת משאבים כלכליים - לצורך ביסוס תשתיותיו השונות, לרבות התשתית הלוחמתית. גם אמצעי תקשורת חיוניים לפעילות הארגון, בייחוד אמצעים כאלה, שאינם ידועים לרשויות המדינה ומכאן גם - פחות נתונים לעיקוב.

מתחם הענישה

- בגזר הדין ת.פ.ח (ב"ש) 1001/07 **מדינת ישראל נ' שעלאן**, נדון נאשם בגין עבירות של מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת, בכך שמכר מחשבים לתחנת הרדיו המשדרת מטעם ארגון חמאס, נגזר על הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, עונש של 24 חדשי מאסר בפועל;
- בגזר הדין ת.פ. (חי') 18351-03-12 **מדינת ישראל נ' אגבריה**, הורשע הנאשם על פי הודאתו במספר עבירות של מתן שירות עבור התאחדות בלתי מותרת ואיסור פעולה ברכוש טרור - העברת כספים לאסירים בטחוניים ולפעילי חמאס - נגזר על הנאשם עונש של 36 חודשי מאסר בפועל;
- בפסק דין ת.פ. 37117-02-15 **מדינת ישראל נ' משראוי**, הורשע הנאשם בגין ביצוע עבירות שכללו מכירת סחורה לחמאס אשר בחלקה נועדה לפעילות אזרחית ובחלקה האחר, ידע הנאשם, כי ארגון החמאס יכול לעשות בה שימוש לפעילות צבאית. נגזרו על הנאשם 4 וחצי שנות מאסר בפועל וקנס בסך 100,000 ₪ (יציין, כי הוגש ערעור על גזר הדין);
- בפסק דין ת.פ. 54915-09-12 **מדינת ישראל נ' מהאר אבו גבה**, הורשע הנאשם בגין העברת כספים של החמאס לתוך הרצועה, ואולם נקבע באותו מקרה, כי כאשר חשדו של הנאשם, כי העברת הכספים הועברה

לחמאס, הפסיק העברתם. באותו ענין נגזר על הנאשם עונש בן 12 חדשים לריצוי בפועל וקנס בסך 2,000,000 ₪;

· בפסק דין ע.פ. 8998/16 **קצאץ נ' מדינת ישראל**, הקל בית המשפט בעונשו של מי שהורשע בעבירות של מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת ועשיית פעולה בשימוש אסור למטרות טרור - העברת ברזל לתחומי אזור חבל עזה - מ-40 חדשי מאסר ל-30 חדשי מאסר לריצוי בפועל, תוך התחשבות בעברו הנקי ולקושי בהיות המערער תושב עזה הנתון לשלטון החמאס;

· בע.פ. 1784/14 **אשרף עשור ואח' נ' מדינת ישראל**, הופחת עונשו של המערער, בגין עבירה של העברת כספים לארגון החמאס, אשר היתה מיועדת לרכישת מבנה לבית הספר, והועמד על 30 חדשי מאסר לריצוי בפועל.

לאור השיקולים אשר צוינו ורמת הענישה שפורטה לעיל, תוך התאמה לנסיבות המקרה דנן וכן לעבירות המיוחסות לנאשם דנן (בחלק מהמקרים שהובאו לעיל יוחסו עבירות אחרות או נוספות) יועמד מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון - בין שנתיים ל-4 וחצי שנות מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים; בגין האישום השני, יועמד מתחם העונש ההולם בין שנתיים ל-5 שנות מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים; בגין האישום השלישי, יועמד מתחם העונש ההולם, בין שנתיים שנים ל-5 שנות מאסר בפועל (בהתאם לאמור בהכרעת הדין, נלקח בחשבון כפל הוראות החיקוק באישום זה). בית המשפט קובע מתחם כולל בגין כלל מעשיו של הנאשם - בין שלוש ועד 6 מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים, ביניהם עיצומים כספיים משמעותיים, לנוכח כך שהעבירות נעברו למען בצע כסף. לענין זה, מלמדת סקירת הפסיקה, שהובאה לעיל, כי מדיניות הענישה כוללת גם פסיקת עיצומים כספיים בסכומים גבוהים.

קביעת הענישה הספציפית במסגרת המתחמים

לחובת הנאשם תבוא העובדה, שהמדובר באדם מבוגר, מנוסה בתחום הסחר, לרבות מעבר גדר הגבול והעברת הסחורות.

עלה מהראיות שנשמעו, כי מכיר היטב את המגבלות והכללים החלים בקשר לכך ואף את המצב החוקי. חרף זאת, פעל באופן מתמשך ותוך שהעמיד בסיכון את אותה המדינה המאפשרת את עיסוקו.

פעולות הנאשם נעשו בשום שכל, תוך הבנה מלאה של משמעותן.

הימשכות הפעולות והיקפן מלמדות כי אין המדובר במעידה רגעית או בטעות בשיקול הדעת.

הנאשם כפר באשמה והגם שניהל ההוכחות באופן יעיל ותמציתי - בנסיבות אלה אינו זכאי להקלה כמי שהודה ונטל אחריות על מעשיו.

מנגד, לא התרשם בית המשפט כמי שפעל מתוך מניעים עברייניים או כוונה מיוחדת לפגוע במדינה או ברשויותיה, אלא

במסגרת עסקו, לצורך פרנסתו ופרנסת התלויים בו. אף התביעה מסרה, בהגנותה, כי הנאשם אינו פעיל פח"ע מובהק. עוד יקח בית המשפט בחשבון, כי במובן מסוים, עשויה להישמע הטענה, כי הנאשם היה נתון "בין הפטיש לסדן", כאשר מחד, נתבקש על ידי ארגון החמאס, שהוא, לעת הזו, מחזיק במושכות השלטון באזור מגוריו לעבור העבירות ואין לדעת מה היתה תוצאת סירוב לבקשה כזו. מנגד - נתון לבקרה ומעקב של הרשויות הישראליות ואם פוגע באמון שניתן לו - עלולה להיחסם פרנסתו.

אמנם, אין המדובר במערכת לחצים המגיעה לכדי כורח או אילוץ, אך בית המשפט יקח הדבר בחשבון בעת גזירת העונש.

הנאשם אף לא נתפס בעבירות קודמות, חרף כך שפעל תקופות ארוכות בתוך שטח מדינת ישראל.

הנאשם אינו אדם צעיר; מפרנס משפחה עניפה.

מכלול הנסיבות מטה הכף לכיוון ענישה על הצד התחתון של המתחם הכולל, כפי שנקבע לעיל.

לצורך איזון התמונה הענישתית ובהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, יקבל בית המשפט את עתירת התביעה, להשית על הנאשם גם עיצום כספי משמעותי בדמות קנס. לענין זה, עלה מהראיות שנשמעו, כי הנאשם הוא אדם אמיד, המחזיק בעסקים שונים וכמות הכסף אותה העביר הנאשם בשליחות ארגון הטרור, כמו גם שווי הטובין - מדברים בעד עצמם.

עוד יושת על הנאשם עונש צופה פני עתיד, לבל ישוב ולעבור עבירות בעלות דומות.

סוף דבר

לאחר שבית המשפט עיין בטענות התביעה בכתב ושמע טענות הצדים על פה; עיין בפסיקה שהוצגה - גוזר את ענשו של הנאשם כדלקמן:

א. 3 שנים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בהתאם לרישומי שב"ס;

ב. 12 חדשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, שלא יעבור עבירה בניגוד לחוק המאבק בטרור, תשע"ו - 2016; או עבירות בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ז' או פרק ח', סימנים א', א'1, א'2;

ג. קנס בסך 150,000 ₪ או שנת מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-15 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.01.20

ובכל 15 לחודש שלאחר מכן.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ל' תשרי תש"פ, 29 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים.